

दूषणस्त्विति ॥ १ ॥ पंचसाहस्रान्वसैन्यरूपान् ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रतिजग्राह रुरोध ॥ निमीलतः वर्षधारया निमीलिताक्षः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ क्षुरेण क्षुरधारेण शरेण ॥ ७ ॥ ८ ॥ तद्रक्षः
कर्म व्यधने रामः कर्ता ॥ ९ ॥ १० ॥ परेषां शत्रूणां वसयोक्षितं सिक्तं शत्रूणां गावद्विद्याणि तेषां पुरं शरीरं तस्य दारणं विदारकं ॥ यद्वा तेषां पुरद्वारविदारकं ॥ ११ ॥ १२

दूषणस्तु स्वकं सैन्यं हन्यमानं विलोक्य च ॥ संदिदेश महाबाहुर्भीमवेगान्दुरासदान् ॥ १ ॥ राक्षसान्यंच साहस्रान्समरेष्वनिवर्तिनः ॥ ते
शूलैः पट्टिशैः खड्गैः शिलावर्षैर्द्रुमेरपि ॥ २ ॥ शरवर्षैरविच्छिन्नं वर्षुस्तंसमंततः ॥ तद्द्रुमाणां शिलानां च वर्षं प्राणहरं महत् ॥ ३ ॥ प्रतिज
ग्राह धर्मात्मा राघवस्तीक्ष्णसायकैः ॥ प्रतिगृह्य च तद्वर्षं निमीलित इव वर्षभः ॥ ४ ॥ रामः क्रोधं परं लेभे वधार्थं सर्वरक्षसां ॥ ततः क्रोधसमा
विष्टः प्रदीप्त इव तेजसा ॥ ५ ॥ शरैरभ्यकिरत्सैन्यं सर्वतः सह दूषणं ॥ ततः सेनापतिः क्रुद्धो दूषणः शत्रुदूषणः ॥ ६ ॥ शरैरशनिकल्पैस्तं राघ
वं समवारयत् ॥ ततो रामः सुसंकुद्धः क्षुरेणास्य महद्गुः ॥ ७ ॥ चिच्छेद समरे वीरश्चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ हत्वा चाश्वान् छुरैस्तीक्ष्णैरर्धचंद्रे
ण सारथेः ॥ ८ ॥ शिरोजहार तद्रक्षस्त्रिभिर्विव्याध वक्षसि ॥ स छिन्नघन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ ९ ॥ जग्राह गिरिशृंगाभं परिघं लो
महर्षणं ॥ वेष्टितं कांचनैः पट्टैर्देवसैन्याभिमर्दनं ॥ १० ॥ आयसैः शंकुभिस्तीक्ष्णैः कीर्णं परवसोक्षितं ॥ वज्राशनिसमस्पर्शं परगोपुर
दारणं ॥ ११ ॥ तं महोरगसंकाशं प्रगृह्य परिघं रणे ॥ दूषणोभ्यपतद्रामं क्रूरकर्मानिशाचरः ॥ १२ ॥ तस्याभिपतमानस्य दूषणस्य सश
घवः ॥ द्वाभ्यां शराभ्यां चिच्छेद सहस्ताभरणौ भुजौ ॥ १३ ॥ अष्टस्तस्य महाकायः पपातरणमूर्धनि ॥ परिघश्छिन्नहस्तस्य शक्रध्वज इ
वाग्रतः ॥ १४ ॥ कराभ्यांच विकीर्णाभ्यां पपात भुवि दूषणः ॥ विषाणाभ्यां विशीर्णाभ्यां मनस्वीव महागजः ॥ १५ ॥

१३ ॥ हस्तच्छेदानंतरं अष्टः
घूर्णनेन स्थानाद्भूटः तथा छिन्नहस्तस्य परिघः पपात ॥ १४ ॥ विकीर्णाभ्यां विक्षिप्ताभ्यां मुजाभ्यामुपलक्षितो दूषणश्च पपात विगतासुरिति शेषः ॥ विषाणाभ्यां दंताभ्यां ॥ १५ ॥